ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση



ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Η κρατική δολοφονία της 22χρονης Mahsa Amini από την Αστυνομία Ηθών στο Ιράν, κατά την προσαγωγή της για ‘’αναμόρφωση και εκπαίδευση’’ επειδή δε φορούσε σωστά το χιτζάμπ της, έχει προκαλέσει μία κοινωνική έκρηξη που αξίζει τη διεθνή αλληλεγγύη μας.

Εδώ και ημέρες, **χιλιάδες γυναίκες στο Ιράν πρωταγωνιστούν σε μία εξέγερση** εναντίον του καταπιεστικού ισλαμικού νόμου που εφαρμόζεται μετά την επικράτηση των θεοκρατικών δυνάμεων και τη σφαγή εκ μέρους τους των κομμουνιστικών δυνάμεων στα πλαίσια της αντιμοναρχικής, αντι-ιμπεριαλιστικής επανάστασης του 1979 (δεν είναι τυχαίο ότι ο σημερινός πρόεδρος του Ιράν, Ιμπραήμ Ραϊσί υπήρξε πρωταγωνιστής, ως Αναπληρωτής Εισαγγελέας, της μαζικής εκτέλεσης πολιτικών κρατουμένων (κυρίως κομμουνιστών) κατά τη σφαγή του 1988).

Το κάψιμο των χιτζάμπ, η δημόσια εμφάνιση χωρίς αυτά, το συμβολικό κόψιμο των μαλλιών σε δημόσια θέα και η οργάνωση μεγάλων διαδηλώσεων αποτελούν γενναίες πράξεις χειραφέτησης του γυναικείου φύλου που αποδεικνύουν για άλλη μια φορά πως η υπόθεση της γυναικείας χειραφέτησης κι απελευθέρωσης φέρει μέσα της επαναστατικά στοιχεία. Η εξέγερση ξεκίνησε από τις Κουρδικές περιοχές του

Ιράν (τόπο καταγωγής της 22χρονης Masha Amini) αλλά σύντομα επεκτάθηκαν στην Τεχεράνη και στον Ιρανικό νότο αποκτώντας ουσιαστικά πανεθνικό χαρακτήρα. Μαζί με τις γυναίκες κινητοποιήθηκαν και άνδρες, φοιτητές/τριες ενώ σημειώθηκαν και κάποιες απεργίες σε εργασιακούς χώρους. Με αυτή την έννοια το κίνημα αποκτά παν-κοινωνικά χαρακτηριστικά και εκφράζει την ευρύτερη λαϊκή αγανάκτηση.

Είναι δικαίωμα των γυναικών και των ανθρώπων συνολικά να ντύνονται όπως επιθυμούν, να συνάπτουν ελεύθερα σχέσεις, να έχουν ίσα δικαιώματα στη μόρφωση και την εργασία. **Η καταπίεση των γυναικών και συνολικά οι έμφυλες διακρίσεις αποτελούν ιδιαίτερες πλευρές του γενικότερου καταπιεστικού και εκμεταλλευτικού χαρακτήρα πολλών κοινωνιών, αλλά έχουν και αυτοτελή και δυναμικό χαρακτήρα. Για αυτό ακριβώς και υπήρχε πάντα και γυναικείο κίνημα με αυτοτέλεια. Όπως βασικό κριτήριο για τον πολιτισμό μιας κοινωνίας είναι η θέση της γυναίκας, το ίδιο ισχύει και για τον πραγματικά απελευθερωτικό χαρακτήρα κάθε κινήματος, επανάστασης. Η θέση της γυναίκας στην κοινωνία δεν είναι ένα ακόμη, ‘’δευτερεύον’’ ζήτημα αλλά βασικός ποιοτικός δείκτης για την υπόθεση της κοινωνικής χειραφέτησης.** Οι Ιρανές που σήμερα εξεγείρονται και οι Ιρανοί που τους συμπαραστέκονται έχουν όλο το δίκιο με το μέρος τους και αξίζουν την αμέριστη αλληλεγγύη μας.

Μαζί με το ζήτημα της γυναικείας καταπίεσης, η αγανάκτηση του κόσμου που ξεσηκώνεται τροφοδοτείται και από τη φτώχεια, την ανεργία και την ευρύτερη καταπίεση, χαρακτηριστικά που δεν αποτελούν πρωτοτυπία της Ιρανικής κοινωνίας όμως εμφανίζονται και εκεί με ιδιαίτερη ένταση τα τελευταία χρόνια. Φυσικά, για την οικονομική κατάσταση του Ιράν ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό το εμπάργκο των ΗΠΑ που καταδικάζει σε φτώχεια εκατομμύρια Ιρανούς όμως ταυτόχρονα και η ιρανική αστική τάξη, το πολιτικό προσωπικό της και το ισλαμικό ιερατείο ευθύνονται για την ύπαρξη ενός καταπιεστικού κι εκμεταλλευτικού καθεστώτος.

Η υποκριτική αγανάκτηση των ΗΠΑ-Ε.Ε. και συνολικά των Δυτικών κυβερνήσεων που δήθεν κόπτονται για τα δικαιώματα των γυναικών δεν μπορεί να κρύψει τις βλέψεις τους για εκμετάλλευση και πολιτικό πατρονάρισμα της εξέγερσης, για πολιτικό και οικονομικό έλεγχο του Ιράν, διακηρυγμένο άλλωστε στόχο τους εδώ και δεκαετίες.

Πρόκειται για τα ίδια καθεστώτα που σε πολλές περιπτώσεις βγάζουν εκτός νόμου τις αμβλώσεις (ΗΠΑ, Πολωνία κ.α.), εμπορευματοποιούν το γυναικείο σώμα, διατηρούν ανισότητες στον εργασιακό τομέα, αφαιρούν δικαιώματα από τις μητέρες κ.α. Πρόκειται για

τα ίδια κράτη (μαζί και το Ελληνικό) που δεν έχουν κανένα πρόβλημα με την ακόμα χειρότερη γυναικεία καταπίεση στη Σαουδική Αραβία και τις μοναρχίες του Κόλπου. Είναι αυτονόητο πως δεν ταυτιζόμαστε πουθενά με τα ‘’μαθήματα πολιτισμού’’ που κάνει η κρατική και η μιντιακή τους προπαγάνδα και τις ευρύτερες γεωπολιτικές τους επιδιώξεις γύρω από το Ιράν. **Ειδικά το Ελληνικό κράτος είναι τόσο «αλληλέγγυο» με τις διαδηλώσεις των Ιρανών γυναικών όσο το ξύλο και τα χημικά που έριξε στις διαδηλώτριες που διαμαρτύρονταν την περασμένη Πέμπτη στην Ιρανική πρεσβεία στην Αθήνα. Το Ελληνικό κράτος «στηρίζει» τα δικαιώματα των γυναικών στο Ιράν όσο καλύπτει βιαστές και κακοποιητές γυναικών στην Ελλάδα. Η υποκρισία περισσεύει…**

Ο ξεσηκωμός μεγάλου τμήματος της Ιρανικής κοινωνίας ενάντια στη γυναικεία καταπίεση, την αστυνομική βία, τον ολοκληρωτισμό του σύγχρονου καπιταλισμού και τη φτώχεια μας δίνει ελπίδα ότι μέσα από τους πολέμους, τις ενδοκαπιταλιστικές αντιθέσεις και τους οξυμένους διακρατικούς ανταγωνισμούς μπορεί να ξεπηδήσει η φωνή της κοινωνικής πλειοψηφίας που ζητά ελευθερία, αξιοπρέπεια και ισότητα. Αυτή είναι η **φωνή της κοινωνικής απελευθέρωσης** την οποία καλούμαστε να φέρουμε και εδώ ενάντια στη δική μας κυβέρνηση και το δικό μας κράτος, για τα δικαιώματα των γυναικών στην Ελλάδα, για το κοινωνικό ζήτημα στην Ελλάδα. Αυτός θα είναι ο καλύτερος χαιρετισμός κι η πληρέστερη ένδειξη αλληλεγγύης με τις εξεγερμένες Ιρανές και Ιρανούς!

ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

24/9/2022